

Alternativet, altså hvis vi ikke finder ud af at gøre det på en anden måde, er, at vi er nødt til at sætte meget mere drastiske indgreb over for landbrugets frie dispositionsret i værk.

Der er marskområdet jo et fantastisk flot eksempel på, at det kan lade sig gøre at stoppe kvælstofudvaskning, fordi man dér har mange græsmarker, og fordi det trods alt også er lykkedes os at beskytte vådområderne.

Jeg vil gerne sige, at for vores vedkommende kunne vi godt acceptere en anden model, men jeg kan ikke finde ud af, hvordan vi skulle skrue den sammen. Vi er åbne for en debat om det, men jeg har ikke noget forslag til, hvordan vi kunne gøre det anderledes. Så derfor holder vi fast i naturbeskyttelsesloven, som den ser ud nu.

Hvis vi taler snævert om marsken, synes jeg, der er tre principper, man skulle holde fast i, og som er det helt afgørende. Det ene er, at vi skal sikre os, at den biologiske mangfoldighed bevares. Det andet er, at vi skal sikre os, at alle vådområder, ferske enge og overdrev beskyttes. Og det tredje er, at vi må sikre os, at den andel af marsken, der traditionelt har været udlagt til græs, fortsat er udlagt til græs, for ellers får vi ikke det kvælstoffilter, vi vel alle sammen er interesserede i at bevare.

Hvis de tre principper på en eller anden måde kunne forenes i en anden form for lovgivning, vil vi gerne være med til at diskutere det. Men vi har ikke fundet en model, som er bedre end den, vi har for øjeblikket.

Vi har allerede fra radikal side bedt om, at der bliver bedre rådgivning, og at der kommer mere oplysning og information til den enkelte lods-ejer om de rettigheder og pligter, han har i forhold til sin jord. Vi ved også, at der er nogle problemer forbundet med at give den information, men det, der er vigtigt, er at holde fast i det langsigtede mål, nemlig at den enkelte lodsejer selvfølgelig skal gøres bekendt med det, hvis der er særlige restriktioner på hans jord.

I forhold til forslaget om at reducere Danmarks Naturfredningsforenings rolle i naturbeskyttelsesstrategien for Danmark er vi direkte imod. Vi mener, at Danmarks Naturfredningsforening gør et fortrinligt stykke arbejde, og det bliver ikke med Det Radikale Venstres velsig-nelse, at Danmarks Naturfredningsforening sættes ud af spillet.

Jeg vil også gerne sige, at Danmarks Naturfredningsforening såmænd har lige så bred folkelig forankring, og at der er lige så levende

debat i Danmarks Naturfredningsforening, som der er i mange politiske partier.

På den baggrund vil jeg gerne afvise lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det var vel formentlig en skrubbudse, der kom ud af munden, når det blev sagt, at det alene er lovgivningen, der har sikret naturen. Altså nu taler vi også om Danmarks Naturfredningsforening i dag, de har dog opkøbt arealer, Fugleværnsfonden har opkøbt arealer, Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg var på Vorskø, hvor en privatmand har sikret områder og givet nogle naturmuligheder, så det er sandelig ikke lovgivningen alene, der har sikret naturen.

Tværtimod diskuterer vi her en paragraf i lovgivningen, som ødelægger naturen, og det er det, vi er optaget af. Jeg kan da også forstå, at der er en lille åbning hos fru Gerner Nielsen i det her spørgsmål.

Men jeg synes, at vi igen går uden om det spørgsmål, der er kernen: Hvordan får vi defineret ordet plejer? Hvordan får vi gjort det, så landmanden selv kan disponere, så han ved, hvad der er ret, og hvad der er uret, så han ikke for en sikkerheds skyld bruger ploven for meget? Det er dér, vi har problemer, og det er det, vi er nødt til at få løst. Og det skal løses, inden det går helt galt i mange af de her områder.

Og så kan jeg ikke forstå, at fru Gerner Nielsen, når hun er så optaget af at beskytte vådområderne, stemmer imod Venstres og De Konservervatives forslag om vådbrak og om at beskytte bræmmerne langs vore vandløb. Det er jo sådan set dér, engene ligger.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan forstå på fru Elsebeth Gerner Nielsen fra Det Radikale Venstre, at det er en meget lille procentdel af den danske befolkning, der skal betale for det her. Man har lavet en fejl i loven fra 1992, og man vil ikke under udvalgsbehandlingen af dette forslag erkende det og sige, at vi skal have rettet det punkt.

Og i samme åndedrag kan man jo også spørge, om vi ikke burde se på Danmarks Naturfredningsforening. Jeg mener absolut ikke, man kan sammenligne den diskussion, der er i DN, med den diskussion, man har i visse politiske partier; det er for fattigt. Diskussioner i Dan-